

РЕШЕНИЕ

№ 7781

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7880** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба [фирма] чрез адв. Й. срещу Решение от 27.05.2021 г., постановено по НАХД № 13326/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 95 състав, с което е потвърдено НП № 381108-F435087/04.12.2018 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че издаденото НП е в противоречие с констатациите в АУАН и това опорочава изцяло оспореното НП., липсва дата на извършване на нарушението, а въззивния съд не е обсъдил факта ,че наказващия орган е приел, че е довършено на 30.10.2018г. Моли за отмяна на обжалваното решение и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът - ТД на НАП, оспорва жалбата, моли да се остави в сила въззивното

решение.

Прокурорът представя заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София - град при извършената касационна проверка по чл. 218 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН установи следното:

На 07.08.2018г. г. в ТД НАП-С. е получена информация от Агенция по вписванията относно юридическите лица, които не са подали в срок до 02.07.2018г. ГФО за 2017г. В хода на извършена проверка се установя, че [фирма] не е изпълнило задължението си да заяви публикуване в ТР на Агенция по вписванията ГФО за 2017 г., чрез подаване на заявление и представянето му в търговския регистър. Установено било, че задължението следвало да бъде изпълнено най - късно до 30.06.2018 г. , но тъй като това е почивен ден, за краен срок се приема за 02.07.2018г.Прието било, че дружеството е извършило нарушение на чл. 38, ал. 1 от ЗСч и бил съставен АУАН. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентична словесна обосновка на соченото нарушение и съответна дадена правна квалификация на „Н. Н.“ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 200 лв. на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно по следните съображения.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата

при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържа всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч "предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година". Безспорно е, че [фирма] е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч. Това е установено от органите по приходите, като дружеството е било задължено по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, т.е. установеното по безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч следва да бъде скрепено с административнонаказателната норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. Съгласно нея "който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева". По отношение на предприятието следва да бъде наложена имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева, тъй като за 2017г. в случая нетните приходи от продажби възлизат на 0.00 лв. В допълнение следва да се отбележи, че противоправното поведение (бездействие) на търговеца съставлява продължено нарушение, като то се счита за извършено на датата на довършване, т.е. когато дружеството е подало заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията - ТР, годишния финансов отчет за 2017 г. Следователно, датата на довършване на нарушението е датата на подаване на заявлението, а що се отнася до мястото на извършване на нарушението - адреса на Агенцията по вписванията, тъй като там се приема заявлението за вписване и представяне, се счита за довършен фактическия състав на конкретното административно нарушение.

Касаторът е отбелязал, че в АУАН е посочено, че дружеството е подало ГДД , съгласно която за 2017г. , съгласно която нетните приходи от продажби възлизат на 63 519,50 лв. Тази грешка е поправена в НП и е коментирана в оспореното съдебно решение, като доводите на въззивния съд напълно се споделят от настоящия състав. Правилни са и изводите касателно посочването, че заявлението е подадено на 30.10.2018г. Тази неточност в НП не се отразява на правото на защита на търговеца, доколкото няма отношение към състава на извършеното нарушение, още повече, че това е датата на съставяне на АУАН, към която дружеството все още не е било подало

ГФО.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси в размер на 80 лв. на осн. Чл. 78 ал.8 от ГПК вр. Чл. 37 ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че решението СРС, трябва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2021 г., постановено по НАХД № 13326/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 95 състав, с което е потвърдено НП № 381108-F435087/04.12.2018 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

Осъжда [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 160 лв. разноси за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.